

Toprak Su Ve Güneş

– Hüseyin Yanmaz · 26 Temmuz 2012

ak düştü saçlarıma döküldü kipriklerim
yine gitti gençliğim
saklıdır bütün bildiklerim
gözledim iç çekişlerimi toprak neylesin
umursamadan yürüdüm yıllar yılı kovaladı
yollar ise nafîle.

sakladım gizlice ağlayışları mı
yaşlanıyordu gizlice beden
zamansız doğdu güneş gökte bulut varken.

toprak çatlak hasret kalmış suya
eller ise nasırlı
dünyada var ölüm uzak değil insana
tükenecek bir gün son nefes.

mevsim duyar sesimi
damla damla düşer gözyaşlarım
toprakta hüznün vardı birde yalnızlığım ve gözyaşım
sabahın ilk saatinde izliyordum güneşi.

gönül ferman dinlemedi
hüzün koydu içime soramadım bulutlara yağmuru
pusu kurmuş ölüm kayboldu yalnızlığım
ölümsüzdü sanki toprak su ve güneş...

Hüseyin YANMAZ

23/03/2012